

get mere Anledning, som det vel kunde være, at Archivarvæsenet derved vilde kunne besørget fuldt saa godt som for nærværende Tid.

Mowier: Jeg skal blot tillade med Hensyn til det 3die Endringsforslag at tilføie et Par Ord til hvad der allerede er anført deels af den høitagtede Justitsminister og deels af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2det District (Bregendahl). I en Række af Aar indtil 1845 havde Landsøver samt Hof- og Stadsretten bestaaet af 17 Medlemmer foruden Justitiarius; men da i Aaret 1845 Criminal- og Politiretten blev oprettet, gik 3 af Landsøver samt Hof- og Statsrettens Medlemmer over til den nye Ret, og Antallet af de øvrige Assessorer blev i samme Aar nedsat fra 14 til 13 foruden Justitiarius. Dette Sidste skete imod Rettens udtrykkelige Indstilling; men det har siden vist sig, at den Beregning, hvorfra man ved denne Reduction var gaaet ud, ingenslunde har holdt Stik, saa at Retten, under hvilken der, som bekendt, henhøre flere tildeels meget vidtløftige Departementer, ved mange Leiligheder har maattet søie Savnet af det ene Medlem, som var bleven unddragen samme, og dette Savn er blevet endnu føleligere ved adskillige senere Foranstaltninger, hvoriblandt jeg blot skal nævne Overpolitiretternes Ophævelse. Jeg troer derfor, at den i Udkastet til Finantsloven foreslaaede Forøgelse af Assessorernes Antal, saaledes at een ny Assessor bestikkes, maa anses nødvendig. Herimod har Udvalget nu heller ikke erklæret sig, men har i Betænkningen udtalt den Formening, at der vel kunde være Anledning til for Dieblirket at forøge Assessorernes Antal, men at den nye Assessor, med Hensyn til den foreslaaede Omordning af Retsvæsenet, ikke skulde have endelig Ansættelse, men kun constitueres. Forfaavidt man saaledes har meent, at der kunde være Anledning til for Dieblirket at forøge Antallet af Assessorerne, maa jeg imidlertid tillade mig at bemærke, at det, der gjør Ansættelsen af en ny Assessor nødvendig, ingenslunde er noget blot Temporairet, men derimod maa betragtes som noget Bedvarende, og der sees derfor ingen Grund til at gjøre en saadan Forstjæl, som den Udvalget vil have gjort, mellem den nye Assessorpost og de andre

Assessorater i Retten. Der er isørigt, som af den høitærede Justitsminister bemærket, allerede ansat en constitueret Assessor, indtil endelig Bestemmelse kunde blive tagen angaaende Gageringen. Men dette er kun foreløbigt, og der er ingen sjællig Anledning til fremdeles at lade det forblive ved en saadan Constitution. Det, der paaberaabes herfor, er, som sagt, den forventede Omorganisation af Retsvæsenet. Men denne Omordning vil ikke blot ramme den Post, om hvis Oprettelse der her er Spørgsmaal, den kan ligesaagodt komme til at berøre de øvrige Assessorposter under Retten, eller vel endog faae Indflydelse paa Rettens Stilling i det Hele. Hvis man vilde være consequent, burde man da egentlig af samme Grund, hvergang der indtraadte Vacance blandt Rettens Assessorer, ikke bestikke nogen ny Assessor med fast Ansættelse, men kun constituere en Assessor i den udtraadtes Sted. Den i Grundloven bebudede Omorganisation af Retsvæsenet kan vistnok ei antages at ville blive udsat i mange Aar; men paa den anden Side er denne Reform af en saa indgribende Natur, staaer i Forbindelse med saa mange andre Forhold, og kræver saa omfattende Forarbejder, at det turde være mere end sandsynligt, at den dog i en ikke ganske kort Tid vil lade vente paa sig; og det vilde da sikkert ikke være billigt, at en Mand, der ansattes som Overdommer, og hvem man jo dog erkjender at burde tillægge den fulde Gage, skulde i en ubestemt lang Tid staae som blot constitueret, og saaledes, medens han deelte lige Pligter og Ansvar med sine Colleger i Retten, skulde savne den sikre og betryggende Embedsstilling, som alle hans Colleger havde. Thi den blotte Constitution vilde dog kun give ham en precair Stilling; han vilde end ikke med fuld Sikkerhed kunne stole paa, at han ved indtraadende Vacance vilde ascendere til virkelig Assessor i Retten. Men den vigtigste Betragtning er dog endnu den, som allerede er fremhævet baade af den høitagtede Justitsminister og af det andet ærede Medlem, der har udtalt sig om denne Gjensstand, nemlig at Udvalgets Forslag neppe ganske staaer i Harmonie med Grundloven, forfaavidt dennes § 78 bestemmer, at Dommere ikke skulde kunne affattes uden ved Dom, og ei heller